

Vedení

(Následuj mne)

Matouš 25:40

1 [Skupina dětí zpívá „Starodávné náboženství.“] Pokud je postačující pro vás všechny, je postačující také i pro nás! [Nějaký bratr říká: „Oni by ti chtěli dát dárek.“] Ach, to je milé. [Děti dávají bratru Branhamovi dárek.] Děkuji vám. [Nějaká sestra říká: „Bratře Branhame, je to jenom takový malinký dárek. Děti si našetřily nějaké penny a drobné a chtěly ti něco koupit.“] Děkuju, děkuju ti, můj malý bratře. Děkuju vám, děti. Opravdu vám velice, velice děkuji. A Bůh vás požehnej. Víte, Ježíš řekl: „Co jste udělali pro toho nejmenšího, to jste udělali pro mě.“ Vy jste muži a ženami zítřka; pokud bude nějaký zítřek, tak jimi budete.

Dostals peníze. Mockerát děkuju, miláčku. Mohu to otevřít? [Bratr Branham otevírá dárek a čte blahopřání.] Udělali jste to nádherně, těžko se to... ó, to je roztomilé. Dědeček si musí vzít brýle, víte: „Víra... zrno hořčice... tvé poselství...“

Není to milé? Vidíte? Ó, ach, ach! Strašně nerad to od vás беру. „Drahý bratře Branhame, ty jsi tak dobrý kamarád. Doufáme, že budeš všemi těmi věcmi, které najdeš, požehnan. Milujeme tě; v celém tom štěstí; a ať ti drahý Pán Ježíš bohatě požehná.“

Ó, to je opravdu roztomilé. Děkuju, miláčku, a *děkuju* jednomu každému z vás. Je to opravdu hezké.

[Nějaký bratr říká: „Bratře Branhame, věřím, že budeš souhlasit s tím, že máme dobrého učitele nedělní školy.“]

Jistě že máte. (Podrž mi to, Billy.) No, tohle je tak krásně uděláno, že to nerad rozbaluju. Je to opravdu pěkné. Vsadím se, že tohle udělala některá z maminek. Je to tak? [Bratr Branham otevírá další dárek.] Hm, no musím... nechce vyskočit? Ó, ó. Ó, aj. To je opravdu roztomilé...?... Bude se to hodit. Leo, jsem zvědav, které rodině to patří. On to vložil do každého obrázku. Je to opravdu hezké.

No, děti, to je roh hojnosti a já si to vezmu a pověsím si to v našem novém domě. A doufám, že dokud budeme mít domov, budeme to mít jako památku na tuto malou nedělní školu tady v Prescottu. Děkuji Bohu, děkuju Pánu za všechno; a děkuju Bohu za tak skvělé hochy a děvčata, jako jste vy, že na mě v tomto čase myslíte. Bůh vám všem

požehnej. Moc vám děkuju, ano, je to opravdu hezké. Inspirace, právě to nám bylo zapotřebí, něco takového. Že ano?

[Nějaký bratr něco říká.] Fajn.

[Nějaký bratr říká, že zpěv byl naplánován na poslední chvíli.] Tak je to lepší.

[Skupina sester zpívá „Dolů ze své slávy“; pak se k nim připojuje obecenstvo.]

*Jak Ho miluji, Jej vyvyšuji!
Můj dech, můj slunce svit, On je mi vším!
Velký Stvořitel je můj Spasitel,
a Boží plnost přebývá v Něm.*

[Sestry zpívají dál refrén písně „Dolů ze své slávy“. Nějaký bratr vede obecenstvo ve zpěvu písně „Jenom věř“.]

*... Jenom věř,
všechno je možné, jenom věř.
Jenom věř, jenom věř,
všechno je možné, jenom věř.*

² Myslím, že bych teď po tom všem mohl kázat čtyři hodiny. Začal jsem přemýšlet, že začínám být unavený. Není divu, že vy malá děvčata, vy malá děvčata a vy malí chlapi, umíte tak dobře zpívat. Posloucháte, jak zpívají vaše starší sestry a vaše matky. Jste vynikající zpěváci! Bylo to opravdu hezké. Kdo je tahle malá dívka, která vedla tu písničku? Nejsi tou dívkou, kterou jsem potkal tam na druhé straně? Má opravdu krásný hlas, všichni *ho* máte. Vy jednoduše... Myslím, že ten nejhezčí zpěv, jaký jsem kdykoliv slyšel, byl právě tady. Všichni to takhle pořád cvičíte? [Nějaký bratr říká: „Ne, my takhle prostě zpíváme.“] No, řeknu vám, že opravdovým pěkným zpěvem jste skutečně požehnáni.

³ Mám pěkný zpěv rád. Miluju prostě opravdový dobrý zpěv. Vždycky jsem říkal, že když přijdu do nebe, rád bych se dostal na místo, kde se bude zpívat, a poslouchal bych. Nemám zpěvu nikdy dost.

⁴ Víte, zpěv přináší povzbuzení. Víte to, že ano? Vojáci, když jdou do boje, víte, co dělají? Hrají a zpívají, a tak dále, aby je povzbudili. A když my jdeme do boje, zpíváme, a to nám přináší povzbuzení jít dál.

⁵ Děkuju vám, malí kamarádi, za ten krásný dar. A to je... Ve jménu paní Branhamové a Rebeky a Josefa a Sára a nás všech; velice vám děkujeme. Nenacházím dost slov, jak to těm malým kamarádům vyjádřit, když si uvědomím, že jste ušetřili své drobné. Nerad to беру. Víte, jak se cítím. Nechci to vzít. Ale přesto... Podíval jsem se tady dovnitř a oni do toho přání dali deseti dolarovou bankovku. Pomyslel jsem si: „Copak to mohu vzít? Jak to udělat?“ A vzpomněl jsem si na jeden příběh a rád bych vám ho někdy vyprávěl.

Marek 12:41–44; Lukáš 21:1–4

⁶ Byla jednou jedna vdova. Měla hromádku dětí. Možná její... tatínek těch dětí zemřel. A ona měla jen dva penízky. A jednou šla po ulici, a ty peníze, to byl desátek — pouze drobné, jako ty, které jste ušetřili vy — a ona to hodila do Boží pokladnice. Ježíš tam stál a sledoval ji.

Skutky 20:35

⁷ A přemýšlel jsem, co bych udělal, kdybych tam stál já. Asi bych příběh a řekl: „Ne, ne, sestro. Nedělej to. My ne... opravdu to nepotřebujeme. Ty to přece potřebuješ pro své děti,“ vidíte. Já bych jí nedovolil, aby to udělala. Ale Ježíš jí to nechal udělat, vidíte. On jí to nechal udělat. Proč? On ví, že požehnanější je dávat než brát. On věděl, co pro ni udělá, rozumíte.

A tak vám děkuji, malí kamarádi, z celého svého srdce.

⁸ Každému z vás chci také poděkovat za ten nádherný čas obecenství, bratři Leo a Gene. Byly to pro mne opravdu tři dny uctívání. Dokonce někde v džungli, kam si někdy dovolím jít, a když pomyslím na lov... tak jak tak, ohlížím se na vás a slyším vaše rozhovory.

⁹ Dnes odpoledne jsem měl tu výsadu navštívit vaše domovy. Nikdy jsem neviděl... když jsem do některého z *nich* vešel — nazval bych toto místo vesnicí — nikdy jsem neviděl tolik čistých a uspořádaných domovů a lidí a tolik respektu vůči Kristu a Evangelium. Na žádném jiném místě jsem něco takového neviděl. A vy jste určitě začali jít tou správnou cestou. Jen v tom pokračujte a Bůh bude s vámi.

¹⁰ Rád bych se s některými z vás setkal... jednou jsem se setkal s těmito sestrami. Vůbec jsem je ani nepoznal, protože vše, co jsem mohl vidět, byly jen jejich oči a nosy, které jim koukaly zpod těch kapucí. A myslím si, že teď vás budu moci poznat lépe; díky zdvořilosti bratrů Leo a Gene, kteří mne provedli kolem dokola, a mohl jsem navštívit vaše domovy; a mohl jsem si potrást ruce s těmi malými dětmi, s těmi proroky a prorokyněmi věku, který nastane; pokud takový věk nastane.

11 Víte, že Ježíš miluje malé děti? Vy víte, že ano. Jednou byl jeden malý chlapec, který se jmenoval Mojžíš. Chtěli bychom o něm trochu hovořit. A to byl velice skvělý... Víte, co z něj udělalo, co mu pomohlo, aby byl skvělý chlapec? On měl dobrou maminku, která ho vychovávala, vidíte. O to se jedná. Ona ho učila o Hospodinu. A vy malí chlanci a děvčata máte stejně tak dobré maminky, které vás vychovávají a vyučují vás o Pánu. Poslouchejte je.

2. Mojžíšova 20:3, 12; Efezským 6:1, 2

12 Víte, co... Víte, které je první přikázání v Bibli? První přikázání se zaslíbením, obsahující zaslíbení? Možná je to pro vás trochu těžké těm přikázáním porozumět. První přikázání je, abychom neměli žádného jiného boha kromě Něj. Ale to velké přikázání a první přikázání, které obsahuje zaslíbení, vidíte, je pro děti. Věděli jste to? On řekl: „Děti, poslouchejte své rodiče, což prodlouží vaše dny na zemi, kterou vám Pán, váš Bůh, dal.“ Poslouchat vaše rodiče a dělat to, co děláte, to vám může dát delší život na zemi, kterou vám Pán Bůh dal, dát vám víc času, abyste Mu sloužili. Věřím, že dneska se dívám na skupinu kazatelů a zpěváků a evangelistů dne, který přijde, pokud po našem dni ještě nějaký den bude.

13 Je tu *u vás* jenom jedna věc. Vy člověka vaší laskavostí zabíjíte. Jedl jsem, až už jsem jíst nemohl. A nikdy mě nehostili tak... Kdybych byl andělem, který spadl z nebe, nemohli by se mnou zacházet lépe. Jedinou věc, kterou vám mohu říct, je: „Děkuji.“ A když budete dole v Tucsonu, nebudu možná schopn vás tak pěkně pohostit, protože bych to neuměl — nemám takové vystupování, abych *uměl tak* udělat — ale udělám to nejlepší, co budu moci. Tak přijďte.

14 Bratr a sestra Shantzovi, chci jim samozřejmě poděkovat (a měl jsem tu přednost se dnes odpoledne setkat s vaší mladou krásnou dcerou a synem) za to, že jsem tady mohl použít *vaš* dům, že je otevřen k bohoslužbě. Takové věci se děly v biblických dnech, víte, že Evangelium bylo... vím, že to zní velice skromně; my bychom si mysleli, že to tak není. Ale pro Boha je to totéž, jako to bylo v tamté době pro ně. Zapamatujte si, jestli ještě uplyne dalších mnoho let, oni se budou ohlížet zpátky sem a budou říkat: „Kdybych jen žil v té době tam v Prescottu! Kdybych jen žil...“ vidíte. My v té době teď žijeme, rozumíte. A pak se blížíme ke konci cesty a potom očekáváme na naši odměnu v ten velký den.

Teď bychom chtěli otevřít Boží Slovo a *něco* si přečíst. Ale předtím než to uděláme, promluvme si na chvíli s Ním.

15 Drahý Ježíši, nedokážu vyjádřit své pocity a mou vděčnost vůči bratru Mercierovi, bratru Goadovi a všem těmto znamenitým lidem a jejich malým dětem za to, jak vzácnými se nám oni jeví, od chvíle co jsme sem přišli. Ta dobrosrdečnost je nadevše, co jsme očekávali. A víme, že byli velice milí a laskaví, ale nevěděli jsme, že nás budou hostit opravdu tak královským způsobem. A Pane, modlím se, aby v tomto táboře lidí byla vždy Tvá přítomnost, aby tu svatý Duch naplnil každé srdce a aby jim dal věčný život.

16 A dej, abychom, tak jak se radujeme dnes, to mohli prožívat v tom nekonečném dni, kdy se setkáme v přítomnosti Toho, kterého uctíváme a milujeme a vzdáváme mu za tyto věci veškerou slávu. A až do toho času, Pane, nás zachovávej, abychom Jemu a Jeho Slovu zůstali věrní. Prosím o to v Ježíšově jménu. Amen.

Dnes ráno jsem vás držel tak dlouho, a tak se to teď odpoledne pokusím udělat opravdu rychle a pokusím se promluvit takovým způsobem, aby to pochopili ti malí i ti starší.

Marek 10:17–22

17 Chci tu přečíst odstavec z Písma, který nacházíme v knize svatého Marka. A chci přečíst od sedmnáctého verše z desáté kapitoly svatého Marka, jeden odstavec.

Když potom vycházel na cestu, přiběhl jeden muž, poklekl před ním a ptal se ho: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“

Ježíš mu však řekl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jediný – Bůh.

Příkázání znáš: „Abys nezcizoložil, nezabil, neukradl, nevydal křivé svědectví, nepodvedl; cti svého otce i matku.“

On mu odpověděl: „Mistře, to všechno jsem [poslouchal] **dodržoval** [lépe řečeno] **od malička.**“

A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho [tohoto mladého člověka] a řekl mu: „Jedno ti schází - jdi, prodej všechno, co máš, a dej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, vezmi kříž a následuj mne.“

***Ale on se z těch slov zarmoutil a smutně odešel.
Měl totiž mnoho majetku.***

18 A teď pro děti a pro dospělé a pro všechny, chci toto malé poselství udělat prostě tak aktuální pro naši dobu, jak jen budu moct a pokusím se to udělat tak rychle, jak jen dokážu. A jako text chci vzít: „Následuj mne.“ A jako téma chci vzít: „Vedení“ — následování, a někdo musí vést. „Vedení“ a „Následuj mne.“

19 Mladí lidé... Zapamatujte si, že první krok, který každý z nás udělal, někdo nás *přítom* vedl. Vy maminky, vzpomínáte si na první krok vašeho chlapce nebo holčičky? A oni si na to už nepamatují; ale někdo vás při vašem prvním kroku vedl. Vzpomínám si na Billy Paula, jak udělal svůj první krok; na Josefa a na všechny, když udělali svůj první krok. Obvykle je to maminka, která vede dítě k jeho prvnímu kroku, protože ona je v domácnosti, zatímco tatínek je v práci a snaží se vydělat na živobytí. Ale to je... oni dělají svůj první krok.

20 A večer, když se sejdou, tatínek, on vždycky říká... Ona říká: „Ó, tatínku, Jeník a Maruška (ten malý chlapec nebo holčička) umí chodit! Pojd' se podívat!“ A prostě jeden krok. Možná ho maminka musela přidržet — musel ses držet maminčina prstu, protože jsi byl ještě slabý a neuměl jsi udržet rovnováhu, víte, a trochu jsi padal. A tak, abys udělal svůj první krok, musel ses přidržet maminčiny ruky.

21 Tedy, když jste dělali váš první krok, někdo vám pomáhal. A vy budete... Váš poslední krok, který ve svém životě uděláte, někdo vás bude vést, rozumíte. To je pravda. A chci, abyste si to zapamatovali. Při vašem prvním kroku vás někdo vedl a i při vašem posledním kroku vás někdo povede.

Jan 10:11, 14

22 My musíme být vedeni. Víte, že Bůh nás přirovnal k ovčím. A věděli jste o tom, že ovce nedokáže vést sama sebe? Ona zabloudí, ztratí se, ona prostě sama sebe vést nemůže. A musí mít někoho, kdo ji povede a někdy... Ovce by měl vést pastýř. No, tak bylo kdysi za dob Pána Ježíše. On byl ten dobrý pastýř, který ty ovce vedl.

23 Ale dnes, vidíte, žijeme v jiné době. Všechno je pozměněno a převráceno. Víte, jakým způsobem dnes člověk vede ovce? Pomocí kozla. A víte, kam je ten kozel vede? Přímo na porážku. Ty malé ovečky, ony nevědí, kam jdou. A tak ten kozel je vede z ohrady na porážku. A ty ovce neumí nic jiného než následovat toho, kdo je vede, a

tak on je vede rovnou na tu porážku. A pak ten kozel odskočí stranou a ovce tam vejdou a jsou zabity. A tak, kozel je špatný vůdce.

Jan 10:11

Ale Ježíš, ten dobrý pastýř, který ty ovce vedl, On je vedl k životu a držel je za ruku, vidíte.

²⁴ Ale někdo ty ovečky musí vést. To první, to je vlídnost maminky; pak slovo tatínka. Potom co vás maminka provází prvním krokem, potom očekáváte od tatínka (každý z nás) jeho moudrost, protože on je hlavou domu. A on obvykle — ne proto, že je nějak chytřejší — ale on je prostě učiněn vůdcem své rodiny. A tak se držíme toho, co říká náš tatínek.

²⁵ Když říká: „Synku, chtěl bych, abys udělal takovou a takovou věc,“ pak ho posloucháme, protože v tom je obsažena moudrost, když posloucháme. Vidíte, on se toho už hodně naučil. A my se ho musíme ptát, abychom poznali, co se naučil; a pak budeme moci mít užitek díky jeho... z toho, co on se naučil. On nám řekne: „Nechod' tam a nedělej to, protože já jsem to udělal. Můj tatínek mi řekl, abych to nedělal, ale já jsem to udělal, a to způsobilo, že se mi stalo to a to [něco špatného].“ A tak vidíme, my... potom on... tatínek nám říká jak to udělat, a jak to udělat správně.

²⁶ A potom, co nás vede maminka, až do doby, kdy musíme získat trochu moudrosti, abychom pochopili něco od tatínka, pak dostáváme dalšího vůdce, a tím je učitelka, dobrá učitelka ve škole. Ona se vás snaží něco naučit a dát vám vzdělání, aby se vám v životě lépe vedlo, abyste získali nějaké místo, nějaké postavení — abyste mohli... abyste si mohli přečíst vaši Bibli, abyste dokázali přečíst písně, a abyste se mohli dozvědět o Bohu; a přečíst si to sami, vidíte.

²⁷ A pak další věc, možná budete mít nějakou živnost a někdo vám napíše nějaký dopis. Maminka, tatínek, někdo vám napíše dopis, a co když ho nebudete umět přečíst, vidíte. A tak potom vás má učitelka. A ona vás vede k tomu, abyste se naučili psát a číst. A dobrá učitelka, která vás to naučí správně, to je dobrá věc.

²⁸ A teď, když to skončí... potom když opustíte učitele, jednoho učitele za druhým, od malého slabikáře, od první třídy a dál, až vyjdete ze střední školy nebo z vysoké... A potom, když odcházíte z vysoké školy, pak už vás dál učitel nepovede, rozumíte.

²⁹ No, maminka vás učila chodit, vidíte. Tatínek vás naučil, jak se stát skvělým a milým mladým člověkem a jak se máte o sebe postarat a

jak se máte chovat. Učitelka vás učila a vzdělávala; jak číst a psát. Je to tak. Ale teď opouštíte tatínka, opouštíte maminku a opouštíte učitele. A od té chvíle vás dál někdo musí vést. Koho chcete, aby vás od té chvíle dál vedl? [Děti říkají: „Ježíše.“] To je správné. Aby vás od té chvíle dál vzal Ježíš. No, to byla velice správná odpověď; skvělá. Od té chvíle vás dál povede Ježíš.

³⁰ No, vidíte tohoto mladého kamaráda, o kterém hovoříme? On je nazván bohatým mladým vladařem. No, tento chlapec byl veden docela slušně. Jeho maminka ho učila chodit. A vidíte, i když byl ještě mladým člověkem, možná právě skončil střední školu, a už byl velice populárním mladým mužem; tím, že byl dobře vychován a choval se možná slušně a tak dále, tak jak ho to naučila jeho maminka.

³¹ A byl také úspěšným mladým mužem, protože podívejte, už byl bohatý. Byl pouze mladým člověkem, možná mu bylo osmnáct, právě skončil střední školu, a už byl bohatý. No, vidíte, on měl správného učitele, který ho učil správně jednat. A měl dobrého učitele (svého otce), že dokonce i když byl ještě mladý, byl už bohatý. To mu vyneslo hodně peněz. On mohl být opravdový... Byl už v tom věku vladařem a byl velice úspěšný, vidíte. Měl učitele, který ho učil — učil ho správným věcem, jakým způsobem bude moci... On získal vzdělání.

³² A pak další učitel, kterého tento mladý muž měl (a to záleží na tom, jakým způsobem jste byli vychováni), ale tento mladý muž byl doma pobožně vychován. No, některé děti... Víte o tom, že je mnoho malých dětí, které doma nemají žádnou pobožnou výchovu? A jejich otec a matka nevěří v Boha? A jejich otec a matka pijí a kouří, hádají se a v noci běhají někde venku, a tak dále; a neuvaří svým hochům a holčičkám večeři a tak dále. Nejste rádi, že máte opravdového dobrého křesťanského otce a matku? Když vy budete mít děti, nechcete být takovým otcem a matkou, jako je váš otec a maminka? No, to všechno je dobré.

Matouš 19:20; Marek 10:20; Lukáš 18:21

³³ Tak tedy tento mladý muž měl... měl zbožnou výchovu, vidíte. To bylo mnohem víc, než měli někteří jiní, protože oni zbožnou výchovu neměli. Ale tento mladý muž zbožnou výchovu měl, protože, vidíte, protože řekl, že přikázání zachovával už jako chlapec.

³⁴ No, vy všichni máte také dobré zbožné učitele, každý z vás. A vy mladiství — děvčata a chlapci, vy všichni máte dobré učitele. Váš otec a matka tady v tomto táboře mají všechno, co vám — celý ten potenciál — všechno, co je jen možné k tomu, aby to z vás udělalo opravdu dobré

muže a ženy, služebníky Boží. Protože, zapamatujte si, jednoho dne buď umřete, nebo budete přeneseni do nebe.

1. Tessalonicenským 4:16, 17

35 A pokud zemřete před Jeho příchodem, budete vytrženi první. Věděli jste o tom? Věděli jste, že ti, kteří zemřeli... Pokud maminka a tatínek zemřou dřív než vy a Ježíš nepřijde v naší generaci, víte, že tito... Tatínek a maminka povstanou nejdřív a budou oslaveni dřív než vy? Rozumíte? Zazní Boží polnice a mrtví v Kristu vstanou jako první. A pak my, kteří zůstaneme naživu, budeme vychvácani spolu s nimi. Budeme do toho proměněni stejně jako oni. Musíme si zapamatovat, že to je ta nejdůležitější věc v našem životě. Rozumíte teď? Ta hlavní věc v životě, kterou musíme udělat, je připravit se na setkání s Bohem.

Matouš 19:16; Marek 10:17; Lukáš 18:18

36 Tedy, samotné náboženství účinkovat nebude. Vidíte, tento mladý vladař tady řekl: „Dobrý Mistře...“ No, zapamatujte si, ještě předtím než to řeknu, on byl vyučen jak se správně chovat; měl dobré vzdělání; naučil se podnikat a byl bohatý; a byl vladařem; a měl náboženství. Ale tady byl konfrontován s dalším problémem. A s tím je konfrontován každý z nás — s věčným životem.

Matouš 19:16; Marek 10:17; Lukáš 18:18

37 Náboženství nám život věčný nedá. Náboženství je *jenom* příkrytí, ale neposkytne nám věčný život. A přesto on, i když byl vyučován tím nejlepším učitelem, který existoval, přesto mu něco scházelo. A ten mladý muž si to uvědomoval, protože řekl: „Dobrý Mistře, co mám dělat, abych obdržel život věčný?“

Matouš 19:17; Marek 10:19; Lukáš 18:20

38 Vy věříte, že Ježíš je Bůh, že ano? A tak On znal myšleni toho mladého muže. A tak řekl: „Dodržuj přikázání.“ On se vrátil rovnou k jeho náboženství, aby viděl, co řekne ohledně svého náboženství. On řekl, jinými slovy: „Dodržuj své náboženství.“

Matouš 19:20; Marek 10:20; Lukáš 18:21

39 On pověděl: „Dělal jsem to už jako chlapec [už jako malý chlapec jako jste vy]. Moje maminka a tatínek a můj kněz mě vyučovali náboženství. Ale při tom svém náboženství si uvědomuji, že stále nemám věčný život.“ Vidíte?

40 Můžete být dobří, nekradete, nekouříte, nelžete. Nelžete tatínkovi ani mamince. Nikdy nevyslovte svou první lež, protože... když vyslovíte tu první, říct další je potom snadnější, rozumíte. Ale to dělat nesmíte. Nevyslovte nikdy svou první lež.

41 Věděli jste o tom, že vaše tělo nebylo stvořeno proto, abyste lhali? Víte, oni teď mají zařízení, které působí prostřednictvím vašich nervů. Dají vám na zápěstí takový malý pásek, sem, a jeden vám dají kolem hlavy. A ty potom můžeš říct, řekněme, že povíš: „Já jsem ohledně toho nemluvil pravdu, ale dokážu to říct tak klidně, že oni uvěří, že říkám pravdu.“

A ty můžeš říct... Oni řeknou: „Byl jsi na určitém místě — jako, seděl jsi v karavanu bratra Shantze, když bratr Branham dnes odpoledne kázal?“

A ty bys řekl: „Ne, pane, já jsem tam nebyl. Ne!“

Víte, co na to řekne detektor lži? „Ano, pane, vy jste tam byl. Ano, byl jste tam.“

Ty řekneš: „Ne, nebyl.“

Ale on řekne: „Ano, byl jsi tam.“

42 Proč? Protože lež je tak hrozná věc. Tělo nebylo stvořeno na to, aby lhalo. A je to tak hrozná věc, že když lžeš, že to naruší celý nervový systém. Fííí! A takové narušení ti způsobí vředy, růst plísně, a to tě může zabít. A tak lež je zlá věc. Protože, podívej, ty bys neměl lhát, krást, žádnou z těchto věcí bys dělat neměl.

Matouš 19:16; Marek 10:17; Lukáš 18:18

43 No, tento mladý muž snad... On nelhal, nikdy nekradl, ale uvědomoval si, že potřebuje věčný... věčný život. A tak řekl: „Co mohu udělat, abych to měl?“

Matouš 19:17; Marek 10:19; Lukáš 18:20

44 A Ježíš nám tady teď ukazuje, že náboženství to neudělá. A tak On se na něj obrátil rovnou zpátky a řekl: „Dodržuj přikázání.“

Matouš 19:20; Marek 10:21; Lukáš 18:21

A on řekl: „Mistrě, to jsem dělal, už když jsem byl malý chlapec [nebo malý]. Byl jsem ještě úplně malý hoch a už jsem to dělal.“ Ale věděl, že nemá věčný život.

Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22

45 A tak řekl: „Jestli tedy chceš vejít do života, věčného života, jestli chceš být dokonalý, pak jdi a prodej, co...“ Vidíte, mít peníze, to je dobré. Rozumíte, to je dobré mít peníze, být bohatý a být vladařem. To je úplně v pořádku. Ale to je ten způsob, jakým budeš jednat potom, když se tím staneš, rozumíte. On řekl: „Jdi, prodej, co máš a rozdej to chudým, těm lidem, kteří nemají nic. A pak přijď a následuj mne a budeš mít poklad v nebi.“

⁴⁶ Ale ten mladý muž měl tolik peněz, že nevěděl co s nimi. No, vidíte, byl velice populární — ten mladý muž — a byl pro život dobře připravený, tím způsobem jak ho připravovali jeho otec a matka a kněží a všichni ostatní. Ale stále si uvědomoval, že mu něco scházelo. (Teď hovořím k dospělým.) Uvědomoval si, že mu něco schází, a že nemá věčný život. On to věděl.

⁴⁷ Vidíte, náboženství život věčný nevyprodukuje. Formy, vzrušení, něco, co cítíte (mohli jste se polekat a něco pocítit, rozumíte); pláč (to je dobré), křik (to je dobré), ale to stále není to, rozumíte. Jste konfrontováni s věčným životem. Řeknete: „Dobře, já jsem byl přece striktní baptista, metodista nebo presbyterián nebo letniční.“ To stále není odpověď na tuto otázku.

⁴⁸ Stejně tak to bylo s tímto mladým mužem. Byl vyučen náboženství tamtoho dne, ale stále neměl život věčný. A tak se chtěl dozvědět, co má dělat. Byl k tomu úspěšně veden. Ale když s tím byl zkonfrontován, odmítl být veden k věčnému životu. Ti ostatní, kteří ho vedli, na něj měli takový vliv, že se toho nechtěl pustit, vidíte.

⁴⁹ No, to je podobné tomu, co říká bratr Branham. Některé z těchto věcí jsou pro vás trochu moc hluboké, rozumíte. Vzdělání je skvělé. Měli byste chodit do školy a učit se, vidíte. To je dobré. Ale to tě nespasí. Mít hodně peněz, to je dobré. Můžete vychovat vaše děti, dát jim pěkné oblečení a ostatní věci a (jako tatínek a maminka pracovali pro vás všechny) a tak dále. To je dobré. Ale to vás stále nespasí, rozumíte.

⁵⁰ Nebo se můžete dostat do laboratoře a naučit se jak různé věci sloučit nebo jak rozdělit atomy (nebo cokoliv oni dělají) a jak nastoupit do rakety a letět na Měsíc. Ale to vás nespasí. Musíte se postavit tváří v tvář jedné věci: věčnému životu.

Jan 10:28

⁵¹ A existuje pouze jedna Osoba, která vám to může dát. Maminka vám to nemůže dát, tatínek vám to nemůže dát, váš pastor vám to nemůže dát, tady váš vedoucí vám to nemůže dát. Každý, kdo dostává život věčný, musí přijít k Ježíši Kristu. On je ten jediný, který může ten díl dát.

Jan 10:28

⁵² Vaše učitelka vám může dát vzdělání. Ona vás může učit; a vy se to musíte naučit. Vaše maminka vás může učit chodit; a vy se musíte naučit chodit. Váš tatínek vás může učit jak podnikat nebo něco jiného, a vy se to musíte naučit. Ale jenom Ježíš vám může dát život věčný,

vidíte. Váš kněz, váš vůdce a tak dále, vás může vyučovat vašemu náboženství. Vy se můžete naučit toto poselství, které se snažíme vyučovat. Ale přesto vám to nedá život věčný. Vy musíte přijmout tu osobu, Ježíše Krista. Rozumíte tomu? Vy všichni musíte přijmout tu osobu, Ježíše Krista, abyste měli věčný život.

⁵³ Ale někdy to jiné vedení na nás má takový vliv, že když přijde ten čas, my nevíme co si dál počít. No, jak osudné je zavrhnout vedení k věčnému životu, protože, podívejte, to je život, který nemůže nikdy skončit. No, vzdělání, ono je skvělé; to nám pomůže tady. Podnikání je skvělé; peníze, ty jsou skvělé; být dobrým chlapcem a dívkou, to je skvělé. Ale podívejte, když život tady skončí, tím to hasne. Rozumíte? Vy dospělí, rozumíte? Vidíte, toť vše.

Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22

⁵⁴ Ale musíme přijmout Ježíše Krista kvůli věčnému životu. A pouze Ježíš vás k tomu může přivést. A i když tento mladý muž všechny tyto věci docílil ve škole, a díky svým rodičům a tak dále, přesto ztratil tu největší věc, kterou mohl mít, to vedení Ducha svatého, protože Ježíš řekl: „Pojď a následuj mne.“ A vy dívky, které zrovna končíte školu — vy, kteří promujete, možná někteří z vás zanedlouho — a vy malí chlapci: největší vedení, které existuje, je Ježíš Kristus, protože to je vedení k věčnému životu.

⁵⁵ Tedy, toto vedení konfrontuje každou lidskou bytost. Je jim dána příležitost si vybrat. A je to ta velká věc, kterou máme ve svém životě, že si můžeme vybrat. Jednoho dne... Víte, tatínek a maminka, oni se rozhodli, že budou mít pěkného malého chlapce nebo dívku, jako jste vy všichni.

⁵⁶ A pak vy máte právo, po nějakém čase, si zvolit, jestli se od učitele chcete učit nebo ne. Ten učitel tě může učit — ale ty můžeš být prostě takový malý neposlušný chlapec — prostě se učit nebudeš; nebo malá neposlušná dívka, která vůbec nebude poslouchat. Vidíte, vy si můžete zvolit to *tak* dělat, i když jste ještě malí.

A maminka se zeptá: „Dostala jsi na vysvědčení jedničku?“

„Ne, vypadá to špatně.“ Vidíte.

Ty můžeš... maminka řekne: „No, musíš se učit.“

A pak to musíš dělat — vytrvale studovat, tak jak ti řekla maminka, jak ti to řekl tatínek, abys to dělal. Musíš se učit. Ale ty máš možnost si zvolit: můžeš to udělat a nemusíš. Můžeš říct: „Já nechci,“ vidíte. To rozhodnutí je na tobě.

57 A po nějaké době budeš mít možnost si zvolit, se kterou dívkou se oženíš, za kterého chlapce se vdáš. Všude ve svém životě máš možnost si vybrat.

58 A pak máš znovu možnost si zvolit, jestli chceš po tomto životě žít; nebo jestli chceš být pouze dobrým populárním člověkem, nějakou filmovou hvězdou nebo nějakou tanečnicí anebo něčím jiným. Podívejte se tady na tyto malé dívky. Ten krásný hlas, který *jsme* před chvílí *slyšeli* zpívat — to dítě má... Rozvíjejte ten hlas a ona se může stát operní zpěvačkou nebo nějakou *jinou* zpěvačkou. Když slyším hlasy těchto malých chlapců. Vy chlapci, vy byste mohli být jako Elvis Presley, a prodat své prvorozenství, vidíte. Ale vy to nechcete, vidíte. Je to talent, který vám dal Bůh. A vy si musíte zvolit, jestli ten talent budete používat pro Boha nebo jestli ho budete používat pro ďábla, rozumíte.

59 Tady bratr Leo, váš bratr, rozumíte... Tedy, on měl talent, aby tak trochu vedl lidi. Co on s ním teď udělá? Dá se na podnikání a stane se z něj milionář? Nebo měl přijít sem a měl vybudovat domov, kde se budou chtít lidé spolu scházet a přivést všechny vás malé děti, vidíte. Vy se musíte rozhodnout, co budete dělat. Každý z nás si musí zvolit, a jsme s tím konfrontováni.

60 Ale všichni jsme konfrontováni s touto jednou věcí: co uděláme s věčným životem? Budeme žít v onom světě nebo ne? V tom případě musíme přijít k Ježíši, abychom to dostali. Ta příležitost volby — to je ta jedna věc, kterou nám Bůh dal. On nás do ničeho nenutí; On nás prostě nechává, abychom se sami rozhodli. A tak musíte — ne být nuceni — ale prostě sami se rozhodnout.

61 Tedy, sledujme toto, dospělí a všichni, na několik minut, a děti, všichni společně. Sledujme tohoto mladého muže a tu volbu, kterou udělal, a podívejme se, kam ho to zavedlo. No, tyto dívky s tím krásným hlasem, tito mladí chlapci... Možná jste tady vystoupili, abyste byli... máte hlasy na zpívání. Vezměme teď tuto jednu věc. Mohli byste... ach, jednoho dne byste to mohli vzít...

Matouš 26:14, 15; Marek 14:10,11; Lukáš 22:3-5

62 Znáte toho chlapce, který se jmenuje Elvis Presley? Slyšeli jste mé pásky. Slyšeli jste, jak... Já toho chlapce neponižuji, ale ten chlapec měl *tutéž* příležitost, jakou máte vy všichni, vidíte. A když on zjistil, že umí zpívat, sledujte, co udělal. Úplně to samé, co udělal Jidáš, Jidáš Iškariotský. On prodal Ježíše. Ježíš tomu chlapci dal pěkný hlas, a co on

dělá? Obrací se a prodává to ďáblovi, vidíte. On musí dojít na konec té cesty, rozumíte. A on odmítl jít s Ježíšem.

⁶³ Tedy, tady tento mladý člověk, tento bohatý mladý vladař, udělal to samé. Sledujme to a uvidíme, co udělal. Nepochybujeme o tom, že když byl takovým velkým člověkem — možná pohledným mladým mužem, s tmavými vlasy učenými na pěšinku, v pěkném oděvu — že mladé dívky si myslely: „Hochu, to je pěkný mladý muž!“ Ó, ony... on jim možná zamával a ony s ním naoplátku poflirtovaly a tak dále.

⁶⁴ A on si myslel, že byl významným člověkem, osobností, vidíte, protože byl pohledný. Byl mladý. On se nedíval na to, jaký bude konec jeho cesty. Díval se jenom sem: „Jsem mladý, jsem pohledný, jsem bohatý; mohu si koupit všechno, co chci; mohl mít tyto dívky. A hochu, ony mě všechny mají rády a vědí, že já jsem významný člověk, a...“ Vidíte, on to všechno měl. Držel se pokynů svého otce a všeho. „Jsem velice nábožný, chodím do kostela.“ A on to všechno měl, vidíte. Velmi populární, bohatý a slavný.

⁶⁵ A on... Stejně jako dnes — jako vy jste měli příležitost se stát nějakou filmovou hvězdou, vidíte, nebo něčím takovým. Většina mladých lidí v dnešní době, když s nimi promluvíte, oni vědí více o těch filmových hvězdách, než vědí o Ježíši, vidíte. Podívejte, vy děti se učíte o Ježíši; a tam, kde se posadí oni a kde přichází na pořad nějaká hra, nebo v kině, nebo někde jinde, oni znají ty herce a všechno, všechno co s tím souvisí. Mají o tom větší znalosti než... Když jim řeknete o Bibli, o Bibli neví nic. Rozumíte, oni dělají špatnou volbu. No, nějaký zpěvák prodává svůj Bohem daný talent za slávu.

⁶⁶ Potom ho vidíme na konci života. Sledujme ho ještě kousek dál. Víte, co o tom mladém muži říká Bible? Stal se ještě úspěšnější. A tak někdy úspěch neznamená, že jste se správně rozhodli. Víte, co on udělal? Odešel a prožíval nádherný čas a pořádal velké večírky a utrácel spoustu peněz a všechno možné, za děvčata a všechno možné. A pak se oženil, možná měl i rodinu. A prostě se tak vzmohl, že musel postavit nové stodoly a ostatní věci.

⁶⁷ A řekl: „Vidíte, nenásledoval jsem Ježíše a podívejte, co jsem získal,“ vidíte. Můžete slyšet lidi, jak to říkají; a já jsem takové slyšel. „No, podívej, On mi požehnal.“ To vůbec nemusí mít takový význam, rozumíte.

Lukáš 12:19

68 A po nějaké době byly jeho stodoly tak plné, že si dokonce řekl: „Tedy, duše, odpočín si. Mám už tolik peněz a jsem tak úspěšný a jsem tak významným člověkem, jsem členem všech těch klubů a mám ve svých rukou bohatství světa. Vlastním obrovské pozemky a velké sumy peněz, a vždyť... ach, všichni mě mají rádi.“ Byla to velice znamenitá osoba.

Lukáš 12:20

69 Ale víte, Bible říká, že v tu noc mu Bůh řekl: „Vyžádám si tvoji duši.“ Co se pak stalo?

Lukáš 16:20

70 No, byl tam nějaký žebrák — nějaký chudý starý křesťan, který tam ležel u jeho brány a jenom... Když oni... Tam v Jeruzalémě, oni tam jedí nahoře na domě. A droby z chleba takhle padají dolů. A kousky masa a podobně, když jim upadnou, padají na podlahu. A oni je nezvedají, protože v Jeruzalémě všechno, v tom starém městě, to je... (Nebude to vadit, když tu řeknu malý vtip?) Oni jsou f. o. b.¹.

71 Víte, co to znamená? Mouchy na chlebu; mouchy na hovězím; mouchy na másle² — f. o. b. — mouchy na všem. Ony se dostanou na ulice a do stoky, a všechno možné, a vletí dovnitř a sednou si přímo na to.

Lukáš 16:21

72 A tak ti lidé, kteří tam jsou, vycházejí nahoru na budovu a tam jedí. A pak to odtamtud shazují. A potom to smetou a psi z ulice ty droby žerou. A on tam nechal toho chudého starého křesťana ležet na ulici a nechal ho jíst jen ty droby, které padaly z jeho talíře (z jeho lůžka) — nebo z jeho stolu. A potom, když tam přišel... Po určité době měl na sobě vředy a neměl nic, co by si na ty vředy přiložil. Jmenoval se Lazar. A přicházeli psi a ty vředy mu lízali, a takto se pokoušel vrátit ke zdraví.

Lukáš 16:22

73 No, víte, po nějaké době tento bohatý muž, když... Myslel si, že má peníze a že si může koupit všechny možné léky, kdyby případně onemocněl — znal všechny možné lékaře. Ale víte co, někdy nám lékaři nedokážou pomoci, léky nám nepomohou, nic nám nedokáže pomoci.

¹ Anglická zkratka „free on board“ - vyplaceně na palubu. Je to mezinárodní obchodní doložka, že náklady a rizika přecházejí na kupujícího v okamžiku naložení zboží na palubu lodi.

² U všech těchto anglických slovních spojení začíná první slovo na „f“, druhé na „o“, a třetí na „b“.

Jsme odkázáni na Boží milosrdenství. A on se přiblížil ke konci své cesty. Lékaři mu nedokázali pomoci ani sestřičky mu nedokázaly pomoci ani léky mu nedokázaly pomoci a on zemřel. A pak, když jeho duše opustila tělo, vidíte, opustila všechny jeho peníze, všechno jeho vzdělání, všechno, co vlastnil, všechnu jeho popularitu. A udělali mu velký, obrovský pohřeb, možná že vlajka byla spuštěna na půl žerdi a přišel starosta města a oni... a přišel kazatel a řekl: „Náš bratr teď odešel do Slávy,“ a všechny takové věci.

Lukáš 16:23, 24

74 Ale Bible říká, že on pozvedl své oči v pekle, v mukách, a podíval se tam přes tu propast a uviděl toho žebráka, který tam kdysi ležel u jeho dveří a on byl tam v nebi. A zvolal: „Pošli sem Lazara s troškou vody. Ty plameny mě mučí.“

On řekl: „Ó, ne.“

75 Vidíte, on udělal ve svém životě nesprávnou volbu. Vidíte, když dospěl na konec té cesty, aby opustil život, byl veden náboženstvím, byl veden vzděláním, byl veden vlivem svých úspěchů. Ale vidíte, neměl nic, co by podrželo jeho ruku. Ty věci tam končí. Rozumíte, mladí kamarádi? Vy dospělí, rozumíte, co...

76 Vidíte, neměl nic, co by ho podrželo. Jeho peníze ho podržet nedokázaly. Jeho přátelé a lékaři ho podržet nedokázali. Léky ho podržet nedokázaly. Jeho kněz, jeho náboženství, ho podržet nedokázaly. A tak pro něj zůstávala jenom jedna věc. On odmítl přijmout Ježíše, život věčný. A tak co musel udělat? Ponořit se do smrti, do pekla. Jakou fatální chybu ten mladý muž udělal, když odmítl kráčet s Ježíšem, a být Ježíšem veden. On to odmítl. Tak mnoho mladých lidí v dnešní době dělá tu *stejnou* chybu, odmítají být vedeni Pánem Ježíšem.

Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22

77 No, vidíme, jak osudová věc to je odmítnout život věčný a odmítnout být veden Ježíšem — vedení — když On řekl: „Pojď a následuj mne.“ Vidíte, co řekl dnes odpoledne tento mladý pohledný muž?

78 Když skončíš školní docházku, když opustíš... Potřebuješ dalšího vůdce. Ale ať je to Ježíš. A Ježíš je Bible. Věříte tomu? Toto je Ježíšův život a Jeho přikázání k nám v písemné formě. A tak se do toho musíme dívat, aby... Vidíte, to je plán, to je mapa, o které On nám řekl, abychom podle ní šli, abychom se setkali s Ním — s životem věčným.

Tedy, zjišťujeme, že tento mladý muž byl ztracen. No, vezměme ještě další... Chtěli byste — měli byste ještě čas, abychom vzali ještě jednoho bohatého mladého vladaře, který udělal ten správný krok? Chtěli byste o tom slyšet? Dobře, tak se o to teď pokusíme.

79 Vezměme si ještě dalšího bohatého mladého vladaře, který byl konfrontován s tou stejnou věcí. No, vidíme, kam dospěl tento chlapec, který žil docela slušným životem, ale umřel a byl ztracen v pekle. A teď budeme mluvit o dalším mladém muži, který byl konfrontován s tou stejnou věcí. Byl bohatým člověkem, mladým mužem a byl vladařem, a... Ale on přijal Kristovo vedení, jak nám to řekl před chvílí ten malý hoch, že bychom se *Jím* měli nechat vést. On to přijal.

Židům 11:23–26

80 Místo Písma ohledně toho nalézáme, pokud byste si to chtěli vyhledat, až tu skončím, k Židům v jedenácté kapitole, dvacátý třetí až dvacátý osmý verš. Dovolte, abych to přece jen přečetl. Souhlasíte? Budete mít se mnou ještě strpení, že ano? Nebude vám to vadit, že? A tak to jenom — jenom to přečteme. Potom budete moci říct: „Slyšel jsem bratra Branhama, jak tohle přečetl z Bible,“ vidíte. A pak víte, že to tam je. Není to něco, co jsem řekl já, je to něco, co řekl On. Tedy, poslouvejte, co o tom tady teď říká Bible, o tomto milém muži. Podívejte:

Vírou byl narozený Mojžíš po tři měsíce ukryván svými rodiči, protože viděli to krásné dítě a nezalekli se králova rozkazu.

Vírou Mojžíš, když dospěl, odmítl být nazýván synem faraonovy dcery [poslouvejte] a vybral si raději snášet utrpení s Božím lidem, než mít dočasný požitek z hříchu.

Kristovu pohanu považoval... [Už v minulosti v Mojžíšově době to byl stále Kristus, vidíte. On je ten jediný, kdo má věčný život, rozumíte.] Kristovu pohanu považoval... [Být nazvaný fanatikem, svatouškem nebo někým takovým, víte.] Kristovu pohanu považoval za větší bohatství než egyptské poklady, neboť se díval k odplatě.

81 No, víte, co to znamená? To znamená tohle: Mojžíš se narodil jako chudý chlapec, opravdu chudý. Jeho otec se jmenoval Amram a jeho matka se jmenovala Jochebed. A oni byli velice chudí, ale byli

křesťané. Těžce dřeli. Byli totiž v otroctví. Museli dělat cihly z hlíny a jiné věci pro starého krále.

2. Mojžíšova 2:3, 5

82 A víte co? Dcera toho krále šla jednou k řece, tam kam ho matka — Mojžíšova matka, Jochebed — vzala a položila ho tam do takové malé lodky na řeku, takhle. A ti staří krokodýli tam požírali všechna malá miminka, protože oni je zabíjeli a házeli je do řeky. Ale ona ho právě tam položila. A víte, jakým způsobem od něj udržela ty krokodýly daleko? Udělala ten malý... malý koráb, do kterého jej položila. Ona ho vymazala smůlou. Víte, co to je? To je terpentýn. A nějaký starý aligátor se přiblížil a: „Hmm, tady je nějaký malý tlustý Žid. Sežeru ho. Slyšíte, jak tam pláče?“ A když se tam přiblížil: „Fuj! To je smrad! To je hnus!“ Vidíte? Rozumíte, ta maminka byla vedena, jak ochránit své dítě. A tak on se od něj vzdálil; nechtěl s tím mít nic společného.

2. Mojžíšova 2:4, 5

83 A on potom po té řece odplul kousek dál. A jeho malá sestra, která se jmenovala Miriam, ho sledovala, jak je unášen po řece, sledovala ho. A pak přišla faraonova dcera a chtěla ho vytáhnout, víte. A ona ho vytáhla. Všichni víte... Víte, vaše maminka si myslí, že jste to nejkrásnější dítě na světě, vidte. Měla by to tak dělat. Ale Bible říká, že tenhle malý chlapec byl opravdu krásný, byl to opravdu hezký chlapeček. A, ó, on prostě křičel a kopal nožkami. Scházela mu maminka, rozumíte.

2. Mojžíšova 2:6

84 A tak víte, co se stalo? Potom Bůh vložil do srdce faraonovy dcery, té královské dcery, celou tu lásku, kterou by matka mohla k malému dítěti mít. Její srdce se pro něj prostě úplně rozhořelo. Řekla: „To bude moje dítě.“

2. Mojžíšova 2:7

85 Ale víte, to byla mladá žena. Vidíte; a v těch dnech neměli tyhle láhve, kterými se krmí děti. A tak museli obstarat maminku, která měla dítě a která by ho mohla kojit. A tak Miriam tam byla hned po ruce a řekla: „Půjdu a přivedu ti správnou maminku.“

2. Mojžíšova 2:8

„Dobře, přived' ji.“

2. Mojžíšova 2:8, 9

86 Víte, pro koho Miriam šla a koho přivedla? Mojžíšovu vlastní matku. Je to tak, ano, šla a přivedla... To byla moudrost, že ano? A tak

šla a přivedla Mojžíšovu vlastní matku. A ona řekla: „Já si toho chlapečka vezmu a vychovám ho pro tebe.“

2. Mojžíšova 2:9

Ona řekla: „Víš co? Budu ti platit 300 dolarů týdně, abys mi to dítě vychovala, a můžeš s ním být v paláci.“

2. Mojžíšova 2:9

87 Podívejte, jak Bůh jedná, když mu důvěřujete, vidíte, když máte opravdovou víru. To dítě bylo prorokem, rozumíte, a ona to věděla. A tak šli do paláce a ona Mojžíše vychovala. A ta matka, jeho vlastní matka, a dostávala 300 dolarů týdně, aby se o všechno postarala. Jen na to pomyslete!

88 A pak víte, po nějaké době... Potom co to šlo takhle chvíli dál, Mojžíš vyrostl natolik, aby se mohl učit číst a psát. Ona ho učila číst a psát. A potom mu řekla: „Mojžíši, ty ses narodil jako to správné dítě. Tvůj tatínek a já jsme se modlili. Bůh nám zjevil, že jsi prorok a že v budoucích dnech budeš vysvoboditelem tohoto lidu.“ A víte, kým potom byl, když dospěl? Byl adoptován do té královské rodiny. Ó! On nemusel...

2. Mojžíšova 2:11

89 A on se díval ven na svůj vlastní lid, a oni na sobě neměli ani oděv. Byli to křesťané, a oni naříkali. A ti staří pohaněči je mrskali bičí a ze zad jim stříkala krev — jeho bratrance a strýce a tatínka a maminky a všech — oni je tam venku v těch jamách s hlínou mrskali bičí. A tak... Ale Mojžíš byl... Tam hluboko ve svém srdci věděl, že oni jsou Božím zaslíbeným lidem. On to věděl.

Židům 11:26

90 No, ta další věc, která na něj čekala, byla, že se měl stát králem. Měl být králem nade vším — bohatým mužem. Ach! Všechny peníze Egypta, a Egypt v té době vládnul nad celým světem. Ale podívejte, Bible říká, že on považoval pohanění být tím, který šlape hlínu, jak se to dělo tam venku, být křesťanem, když je zesměšňovali a posmívali se jim a kopali do nich... A když jim něco odpověděli, oni je zabili, vidíte. Ale Mojžíš si zvolil jít s touto skupinou, místo toho aby byl nazván královským synem. Podívejte se na to, vidíte, protože viděl konec toho času. Vidíte toho bohatého mladého muže? On viděl Ježíše, jako my Ho vidíme ve vidění, že na konci času se to vyplatí. No, a on přijal Kristovo vedení. A Mojžíš považoval tu pohanu za větší bohatství.

91 Víte, někdy když jste vy malí hoši ve škole... Malí chlapci mluví sprostě a chtějí, abyste to dělali všichni; vy holčičky, holčičky přijdou a

budou mluvit sprostě a budou chtít, abyste to říkali všichni. Řekněte jim: „Ne, já jsem křesťan.“

Oni vám řeknou: „Cha, cha, ty jsi velký slaboch.“ Víte, a takhle s vámi budou jednat, rozumíte.

Židům 11:26

Postav se a řekni: „Jsem rád, že jím jsem,“ vidíte, protože, podívejte, to je to, co udělal Mojžíš. On považoval Kristovu pohanu za větší bohatství než všechno ostatní, co bylo v Egyptě.

⁹² No, sledujme ho, on byl veden Kristem, a podívejme se, co udělal. No, a podívejte, jak tento mladý muž byl bohatý (*mám na mysli toho prvního mladého muže*), ale nechtěl Krista. Nechtěl být následovníkem Ježíše. A tak ho nacházíme jako velice populárního, jako nějakou filmovou hvězdu a někoho velkého, ve všem co podnikal a ve všem co si přál. Ale když zemřel, neměl nikoho, kdo by ho vedl. A tak jeho vzdělání, (to bylo dobré), jeho peníze (ty byly dobré), ale když přišla smrt, tím to haslo. Pak mu to už bylo k ničemu. Nemohl si za to koupit cestu do nebe a nemohl... Díky svému vzdělání do nebe dojít nemohl, vidíte.

Skutky 7:22

⁹³ Ale tento mladý muž, teď, on všechny tyto věci měl. Měl také vzdělání. Byl chytrý. Chodil do školy a učila ho maminka a dostalo se mu dobrého vzdělání. A byl velice inteligentní, takže mohl dokonce učit i Egypťany. Učil své učitele, byl tak chytrý. Podívejte, jak byl chytrý. Ale víte co? Nade všechnu tu chytrost, nade vše, co měl, nad ty schopnosti, které měl, přesto řekl: „Já se toho všeho vzdám a budu následovat Ježíše.“

A víte, co s ním udělali? Vyhнали ho. Stal se otrokem, aby šlapal hlínu jako ti ostatní.

2. Mojžíšova 3:1-3

⁹⁴ Ale jednoho dne, když už byl dospělý muž, pásl ovce daleko v poušti. A co se tam stalo? Může mi někdo z vás říct, co se tam stalo? Co to bylo? [Nějaké dítě říká: „Byl tam oheň v keři.“] Je to tak. Byl tam v keři oheň, a to upoutalo jeho pozornost. On se otočil.

2. Mojžíšova 3:3

⁹⁵ A víte co? Místo abych já učil děti, děti se teď chystají na to, aby učily mě. A tak, tenhle malý hoch tady, on měl pravdu — trefil přesně do černého. Kdo je tvůj tatínek? [Dítě říká: „Pan Shantz.“] Pan Shantz je tvůj tatínek. Ten chlapec byl vyučován, že ano? A všechna ta malá živá očka vypadají, že s nimi je to stejně, jedno předhání druhé, vidíte.

A tak podívejte. On tam udělal... A to... Ten keř upoutal jeho pozornost, ten oheň, a on si řekl: „Odbočím tam a podívám se, co to je.“

2. Mojžíšova 3:5

96 A Bůh Mojžíšovi řekl: „Zuj si boty. Země, na které stojíš, je svatá. Vybral jsem si tě, abys šel tam dolů a vysvobodil můj lid. Dávám ti moc. Můžeš udeřit zemi *různými* ranami. Můžeš proměnit vodu v krev. Můžeš způsobit, že budou blechy a vši. Nic ti neuškodí. Já jsem si tě vybral.“ Proč? Protože on si vybral Krista, vidíte? Když ty si vybereš Krista, On si vybere tebe, rozumíš.

A On teď řekl: „Ty sis vybral mne, a já jsem si vybral tebe, abys šel tam do Egypta.“ A podívejte, co on vykonal! Vyvedl dva miliony lidí, dva miliony lidí — svých lidí — a zavedl je do zaslíbené země.

2. Mojžíšova 16:14, 15

97 A teď, on následoval... Budeme ho sledovat na poušti. A vy děti, vy jste slyšeli bratra Lea a bratra Gene a vašeho tatínka a maminku, jak vám říkali, co všechno se tam na poušti stalo: jak jim z nebe dal chléb a nakrmil ty hladové lidi a všechny tyto věci.

5. Mojžíšova 34:7

98 A teď, shledáváme, že už je starý člověk, velice zestárl. Je mu sto dvacet let a nachází se v poušti. A lidé s ním nezacházeli pěkně, vidíte. Někdy lidé, kteří sami sebe nazývají křesťany, s vámi nejednají slušně. Ale Ježíš s vámi vždycky jedná správně, rozumíte. A tak shledáváme, že ti lidé se proti němu bouřili. Ale on přesto zůstal přímo s nimi. Byl vůdce a musel s nimi zůstat. Hovořili s ním andělé Páně. Copak byste si nepřáli, aby se to stalo i vám? Udělejte tedy tu správnou volbu a zvolte si Ježíše a On to udělá.

5. Mojžíšova 34:9

99 No, potom zjišťujeme, jaký byl konec té *jeho* cesty. On už velmi zestárnul. Nedokázal už kázat a hlas mu zeslábl. A tak dal požehnání Jozuovi a vyšel na vrchol hory, aby tam umřel. A víte, co se stalo, když umřel? Tam byli... Co se tam stalo? [Nějaký chlapec říká: „On umřel a On ho pak vzkřísil z mrtvých.“] Přesně tak. To je čistá pravda.

Matouš 17:3; Marek 9:4; Lukáš 9:30; 1. Korintským 10:4; Židům 11:26

100 A teď řeknete: „Kde to je?“ No, okamžik, ten chlapec měl pravdu, vidíte. On byl vzkříslen z mrtvých, a mnozí o tom možná ani nevěděli, rozumíte. Ale podívejte. On ho vzbudil z mrtvých. Proč? Protože o osm set let později se znovu nacházel tam v Palestině a stále stál se svým Vůdcem, s Ježíšem, který... On uznal pohanění svého jména za větší poklady než celé bohatství Egypta. Považoval... Stál tam Jeho Vůdce. Víte, on byl v Bibli nazván... Víte, byla tam Skála, která

Izrael provázela. A když byl Mojžíš blízko smrti, postavil se na tuto Skálu. A tou Skálou byl Ježíš.

Jan 6:31

Vzpomínáte si, když Ježíš mluvil v evangeliu svatého Jana v šesté kapitole? „No,“ řekli, „naši otcové jedli na poušti manu.“

Jan 6:49, 51

On řekl: „Tu manu vám dal můj Otec.“ Řekl: „Ano, oni jedli manu. To je pravda. A všichni jsou mrtví, protože nepokračovali v tom, aby šli dál,“ vidíte. „Oni jsou všichni mrtví,“ ale řekl, „já jsem ten chléb života, který přišel od Boha z nebe.“

2. Mojžíšova 17:6

„Naši otcové pili ze skály. Tu skálu udeřil Mojžíš,“ a řekli, „a vytryskla voda.“

On řekl: „Já jsem ta Skála, která ho provázela.“

¹⁰¹ A podívejte se, když Mojžíš umřel, on se na tu Skálu postavil. Víte, co se stalo? Bible říká, že přišli andělé a odnesli ho. Jaký rozdíl ve srovnání s tím druhým mladým mužem! Tamten mladý muž, vidíte, když umřel, neměl nikoho, kdo by ho podržel. A tak se prostě propadl skrze temnotu do pekla, a teď tam je. Tam.

¹⁰² Potom když překročil práh života Mojžíš, když odešel, on se uchopil vůdce. Jeho maminka ho vedla správně; jeho otec ho vyučoval správně. A pak, když se stal plnoletým, stal se mladým mužem, potom řekl: „Vidím život věčný. Pokud půjdu s těmito chudými opovrženými lidmi, a půjdu s nimi, protože jsou Božím lidem... nemusím to dělat... mohl bych být králem, ale já králem být nechci. Mohu mít všechny peníze Egypta, protože se mám stát toho vlastníkem. Ale já to nechci. Já půjdu raději s Ježíšem.“

¹⁰³ A pak, když prošel životem — a pak, když začal překračovat práh života — stál tam jeho Vůdce, aby ho vzal za ruku. Copak si nepřejete mít takového vůdce? Copak si všichni nepřejeme takového Vůdce, abychom se Ho přidrželi za ruku? Stovky let později byl viděn se svým velikým Vůdcem. On vedl... On udělal volbu ve svém mládí, a proto ho Bůh držel.

¹⁰⁴ Víte co? Ten bohatý muž je v pekle — ten mladý bohatý muž, který odmítl. Vidíte, teď si zapamatujte, měl vzdělání, měl náboženství — chodil do kostela. Byl to dobrý člověk. Ale on odmítl Ježíše, vidíte.

¹⁰⁵ A tento mladý muž — byl vzdělaný a byl nábožný. Ale on chtěl Ježíše, vidíte. Mojžíš by se stal mnohem bohatším člověkem než tento

mladý muž, protože on měl jenom něco peněz (možná farmy a toho druhu věci, a možná politiku a tak dále). Ale Mojžíš měl být králem té země. A on se toho všeho zřekl.

¹⁰⁶ A víte co, děti? Když už nebude Egypt a když už nebudou poklady, Mojžíš bude stále, protože si zvolil tu správnou věc, vidíte. Zvolil si tu správnou věc, aby ho vedla. Když už nebudou ty velké pyramidy — četli jste už o egyptských pyramidách? V jednom z těchto dnů z nich následkem atomové pumy zůstane jenom prach. A všechno bohatství světa lidé vyhodí do vzduchu, s křikem, a budou říkat, že to rozežírá jejich tělo, a budou volat a křičet, rozumíte. To všechno pomine. Ale ti, kteří přijali Ježíše, aby je vedl, oni nikdy neumrou. Oni mají věčný život. I kdyby tady zemřeli tou přirozenou smrtí, Ježíš je znovu vzbudí.

Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22

¹⁰⁷ Musíte si zvolit. Vaše volba rozhodne o tom, jaký bude váš věčný cíl. Zapamatujte si, Ježíš vybízí každého z nás: „Následuj mne, pokud chceš život,“ vidíte. Vedení. „Následuj mne a budeš mít život věčný.“

Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22

¹⁰⁸ A jsem si jist, že se to týká i nás dospělých, že i my si z toho můžeme něco vzít. Pokud chcete život, musíte ho přijmout. Pokud chcete náboženství; přijměte je. Pokud chcete *vědět*, co máte udělat; to co přijmete, to dostanete. Ale pokud se jedná o mě a o vás a o tyto malé děti, pamatujte, že máte pozvání. Ježíš říká: „Následuj mne a můj život věčný.“ To je to, co chceme dělat, že ano?

¹⁰⁹ Kolik z vás chce opravdu následovat Ježíše? Vy říkáte: „No, když budu dost velký a dost starý, abych to rozhodnutí udělal a udělal to, co... Nestarám se o to, kolik mám peněz, jak jsem chudý, jak se mi lidé posmívají a všechno možné, já chci následovat Ježíše. Chci udělat Mojžíšovo rozhodnutí; ne toho bohatého mládence.“ Kolik z vás to chce udělat přímo tady? Opravdu to chcete udělat? Chtěl bych, abyste se mnou povstali. Chtěl bych, abyste si položili svoji levou ruku na srdce a pravou ruku zvedli. Chtěl bych, abyste teď zavřeli oči a sklonili hlavy a opakovali po mně tato slova: [Shromáždění opakuje každou frázi po bratru Branhamovi.] „Drahý Ježíši, slibuji Ti můj život. Slyšel jsem toto kázání, ve kterém ti dva mladí muži udělali své rozhodnutí. Já nechci jít cestou toho mladého bohatého knížete, ale chci jít cestou, kterou šel Mojžíš. Jsem ještě dítě. Veď mě, drahý Ježíši, do věčného života. Amen.“ A teď skloňte vaše hlavy.

Matouš 19:13; Marek 10:13; Lukáš 18:15

110 Drahý Ježíši, jednou, v průběhu Tvé pouti tady na zemi, k Tobě přivedli takové malé děti, k jakým jsem dnes odpoledne hovořil. A učedníci řekli: „Mistr je příliš unaven. Dnes odpoledne kázal. Kázal to a tamto a je příliš unaven. Neobtěžujte Ho.“

Matouš 19:14; Marek 10:14; Lukáš 18:16

Ale Ježíš... Tys řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně, protože takovým patří nebeské království.“

111 Pane Bože, přijmi dnes tyto malé chlapce a dívky tady v této škole spravedlnosti, tady, kde se zabydleli naši bratři, na této straně pouště, a přivedli sem rodiny, které se touží oddělit od věcí tohoto světa a žít pouze pro Tebe. A teď jsou tady jejich maličci a pozorují životy svých otců a matek, nakolik jsme příkladem ve všem, co děláme.

Matouš 18:6, 10; Marek 9:42; Lukáš 17:2

112 Ó, drahý Bože, Stvořiteli nebe a země, veď naše kroky, Pane, abychom před těmito maličkými neudělali nic, co by bylo na jejich cestě kamenem úrazu. Protože je řečeno, že by bylo lépe, kdyby nám byl na krk zavěšen mlýnský kámen a byli bychom hozeni do moře, než abychom pohoršili jednoho z těchto maličkých. Ty jsi řekl: „Jejich andělé neustále hledí na tvář mého Otce, který je v nebesích,“ ten velký anděl a anděl strážný nad každou z těchto malých duší, tak jak tu dnes odpoledne sedí se svýma malýma očima otevřenýma doširoka a odpovídají na otázky; a poslouchají ty biblické příběhy pro malé děti, o tom jak se tito dva mladí muži rozhodli. A každý z nich zasvěcuje svůj život Tobě. Ó, Jahve Bože, veď je, ochraňuj je. A ať najdou tohoto velikého Vůdce, Ježíše Krista, který je povede, až s nimi budou hotoví otec a matka a učitelé. Veď je do věčného života, tak jak jsi to udělal s Mojžíšem, v souladu s tím, jak se k Tobě povznesla jejich pokorná krátká dětská modlitba. Odevzdávám Ti je, Pane, jako Tvůj služebník, jako trofeje a klenoty pro Tvou korunu. Použij si je, Pane, na zemi ke své cti. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

113 A vy malí kamarádi, můžete... Cítíte se teď ohledně toho lépe? Uvědomujete si, že Ježíš vás povede a bude vás usměrňovat. Věříte tomu? A Ježíš vás udělá, malí chlapci, právě takové jako byl Mojžíš a jako byla prorokyně Miriam, a jako prorok. Udělá z vás velké lidi.

114 A teď my starší, kteří jsme Ho přijali, nepřejeme si také, aby nás dále vedl? Já chci, aby mne dál vedl, aby vedl mé kroky, aby držel mou ruku, rozumíte. A i když sestoupím k té řece, chci pocítit sevření Jeho ruky. Všichni to chceme, že ano?

¹¹⁵ Drahý Ježíši, veď nás také, Otče. Za chvíli se chystáme rozejít. Musím se vrátit do Tucsonu. Musím se připravit na blížící se shromáždění. Bože, svěřuji tuto skupinu lidí, bratra Lea a bratra Gene a všechny ty zdejší následovníky, do Tvých rukou; abys jim žehnal a miloval je; abys jim odpouštěl všechny jejich nepravosti; uzdravoval všechny jejich nemoci, abys je zachovával vždy v lásce a společenství, a povzbuzoval ty, kteří by... kteří jsou unaveni. A někdy se může objevit satan a způsobit, že budou zklamání.

¹¹⁶ Ale připomínám si, že Ty jsi procházel těmi stejnými věcmi — *cítil ses* odrazen — opuštěn lidmi na této zemi a všemi ostatními; a někdy dokonce i těmi nejbližšími přáteli. Dokonce i příbuznými jsme opuštěni. Ale je tu jeden, kterého jsme si zvolili. On nás nikdy neopustí ani nezanechá. Veď nás, Pane, do věčného života.

¹¹⁷ Prosím, abys nám dal, abychom se ještě spolu mohli vícekrát na této zemi sejít a mohli o Tobě mluvit a vyprávět o Tobě. A pak v tom velikém dni, kdy s tím světem už bude konec a všechen čas přejde do věčnosti, kéž bychom se setkali v tom velkém království jako neporušené rodiny, abychom v budoucnosti žili navěky společně. Vyslyš, Pane. A do té doby ať pracujeme a jsme se vši naší silou při díle, zatímco slunce stále svítí, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

Bůh požehnej každému z vás. [Někdo oznamuje píseň. Shromáždění začíná zpívat a bratr Branham se ke zpěvu připojuje.]

*Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.
Moudrost svoji vždy vám dávej,
v lásce své vás zachovávej.
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.*

[Než se sejdem!]

*Než se sejdem, než se sejdem,
u nohou tam Ježíše.
Než se sejdem, než se sejdem,
[Děkuji vám.]
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.*

Bůh vám všem žehnej.

